ΕΤΟΣ ΣΤ΄ ΛΕΜΕΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 2 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1889 ΑΡ. 254.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐν Κύπρῳ . . . . . σελλίνια 8.
Ἐς τὸ ἐξωτερικὸν . . . . . » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
EDITOR S. BOURMOUZIOS.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ὁδὸς BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιευόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΔΕΝ ΘΑ ΓΕΝΝΗΣΗ Κ' Η ΚΥΠΡΟΣ ΑΘΑΝΑΤΟΥΣ;

Ἑκάστη σχεδὸν νῆτος καὶ χώρα, καὶ πᾶσα σχεδὸν πολις ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ὑπερηφανευομένη τὴν ὑπὲρ αὐτῆς μέριμναν καὶ τὴν πρὸς αὐτὴν ἀγάπην τῶν κατοίκων της. Ἔχει δηλ. νὰ ἐπιδείξῃ τὸ ποιὸν τῶν κατοίκων της καὶ νὰ κρατῇ ὑψηλὰ τὰ σύμβολα τῆς ἀθανασίας των. Ἔχει να λέγῃ πρὸς πάντα ἐπισκέπτην: ἰδοὺ ἡ φιλογένεια· ἰδοὺ ἡ μᾶλλον λογικὴ χρῆσις τοῦ πλούτου· ἰδοὺ τὰ δείγματα τῆς ἀνθρωπότητος, ἰδοὺ αἱ ἀποδείξεις τῆς ὑπεροχῆς τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῶν λοιπῶν ζώων. Καὶ τερπεται καὶ εὐφραίνεται ὁ μᾶλλον ἀδιάφορος θεατὴς, βλέπων ὅτι ἡ ἀνθρωπότης προχωρεῖ πράγματι, βραδύτατα μὲν καὶ κατα μέρη, ἀλλα προχωρεῖ τέλος πρὸς κατάληψιν τοῦ ἀληθοῦς καὶ ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ ταχθέντος ἐν τῷ κόσμῳ προορισμοῦ της.

Καὶ ἀληθῶς, καὶ αὐτὸς ὁ μεγαλείτερος κακοῦργος, καὶ αὐτὸς, ὅστις, ἐγκλιματισθεὶς εἰς τὰ ἐγκλήματα μετεβλήθη εἰς θηρίον, τερπόμενος εἰς τὸ κακουργεῖν καὶ τὸ θηριωδεῖν, αἰσθάνεται βαθύτατα καὶ πεπνιγμένην τινα φωνὴν εὐχαριστησεως, ὅταν βλέπῃ ἢ ἀκούῃ τὰ ἐκ τῆς ὁμονοίας, δραστηριότητος καὶ εἰλικρινοῦς συνεργασίας κοινότητός τινος προσγινόμενα καλα, καὶ αἰσθάνεται σεβασμὸν εἰς τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων τὰ ἔργα τῆς φιλογενείας, βλέπει ὑψούμενα ἐνώπιόν του, ἐπιβάλλοντα εἰς πάντας τὸν σεβασμὸν πρὸς τὸν ἀθάνατον κτήτορά των, τὴν ὑπόληψιν πρὸς τὸν ἀείμνηστον ἱδρυτήν των, καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν ἀξιοσέβαστον συντηρητήν των.

Πᾶσα σχεδὸν νῆσος, ὡς εἴπομεν, καὶ κάτα χώρα, ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἀναλόγως τῆς μικρᾶς ἢ μεγάλης κοινότητος, ἀναλόγως τῆς μεγάλης ἢ περιωρισμένης διανοητικῆς καὶ ὑλικῆς ἀναπτύξεως τῶν κατοίκων της, ἓν φιλανθρωπικὸν κατάστημα, ὅπερ ἀνήγειρεν ἢ ἡ ἀπὸ κοινοῦ συμπραξις ἢ ἡ πρὸς τὰ καλὰ ροπὴ ἑνὸς ἀτόμου, εὐπόρου, φθάσαντος εἰς τὸ ζηλωτὸν ἐκεῖνο σημεῖον τοῦ νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ματαία καὶ ὅλως ἀνωφελὴς ἡ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ συσσώρευσις πλούτου, ὅταν καλὴ καὶ ἁρμόζουσα τούτου χρῆσις δὲν γίνεται. Ἐν ἐνὶ λόγῳ πᾶσα χώρα ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τοὺς ἀθανάτους της· ἡ δὲ Κύπρος;...

Ἡμεῖς ἐνταῦθα εἴμεθα θνητοὶ καὶ πρὸ τοῦ θανάτου, θνητοὶ καὶ μετὰ θάνατον. Οὔτε ἔργα φιλογενείας καὶ ἀνθρωπότητος ἔχομεν νὰ ἐπιδείξωμεν εἰς τοὺς ξένους, νὰ καταλίπωμεν εἰς τοὺς μεταγενεστέρους, οὔτε στῆλαι ἀθανασίας ἀνηγέρθησαν ἐφ' ὧν ν' ἀναγινώσκωνται ὑπὸ τῶν μελλουσῶν γενεῶν ὀνόματα ἀνδρῶν, οἵτινες, γενικεύσαντες τὴν λάμψιν τοῦ πλούτου των, ἀνεστήλωσαν αὐτὴν πρὸς φωτισμὸν καὶ παραδειγματισμὸν τῶν νεωτέρων. Οὔτε καρδίας ἑτοίμους πρὸς εὐεργεσίας ἐγέννησεν ἡ Κύπρος, οὔτε ἀφορμὴ πρὸς αἰώνιον εὐγνωμοσύνην παρέχεται εἰς τὰς καρδίας τῶν κυπριωτῶν. Τα πάντα νεκρά.

Ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς δραστηριότητος καὶ τῆς ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργείας πρὸς ἐπίτευξιν παντὸς ὠφελίμου τῇ κοινότητι, ὡς καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ βαθμοῦ ἐκείνου τῆς ἀναπτύξεως, καθ' ὃν εὔποροι ἰδιῶται θεωροῦσιν εὐτύχημα νὰ δαπανῶσιν ὅλον ἢ μέρος τῶν πλούτου των πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν, πάντες οἱ περὶ ἡμᾶς καὶ αἱ μακρὰν ἡμῶν, προῤῥώρησαν ἀρκετὰ, ἀφέντες ἡμᾶς κατὰ πολὺ ὀπίσω των. Ὅπου στρέψῃς τὸ βλέμμα, βλέπεις σχολεῖα, παρθεναγωγεῖα, γηροκομεῖα, νοσοκομεῖα, ὀρφανοτροφεῖα καὶ διάφορα ἄλλα τοιαῦτα καταστήματα, ὠφέλιμα τῇ ἀνθρωπότητι, ἐνῷ ἐν Κύπρῳ οὐδὲν ὑπάρχει τοιοῦτον, ἐκτὸς δύο σχολείων ἐν τοῖς χωρίοις, ἱδρυθέντων παρ' ἰδιωτῶν ἐν τῇ ξένῃ διαβιούντων, καὶ τῶν σχολείων τῶν πόλεων, ὧν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος καθίσταται προβληματικὴ ἡ ὕπαρξις.

Μόνη ἡ μικροσκοπικὴ νῆσος Σύμη, ἡ μόλις 16 μιλλίων περιφέρειαν ἔχουσα καὶ μόλις 17 χιλ. κατοίκους ἀριθμοῦσα, δύναται νὰ προκαλέσῃ τὸ ἐρύθημα εἰς τὰς παρειάς μας. Νῆσος διοικουμένη ὑπὸ Καϊμακκάμου, ἔχουσα μίαν μόνον πόλιν, ἥτις ἠνώθη μὲ τὸ ἓν μόνον χωρίον, ἀποτελέσασα οὕτως ὀρεινὴν συνοικίαν καὶ παραλίαν. Ἔχει τρία δημοτικὰ σχολεῖα, ἓν εἰς τὴν ἄνω καὶ δύο εἰς τὴν κάτω συνοικίαν, εἰς τὰ ὁποῖα διδάσκουσι διδάσκαλοι ἐγχώριοι, δαπάναις τῆς κοινότητος ἐκπαιδευθέντες. Ἔχει ἑλληνικὴν ἐξαίρετον σχολὴν, ἣν διευθύνει εἷς τῶν ἀρίστων σχολαρχῶν ὁ κ. Περρίδης, καὶ τῆς ὁποίας οἱ ἀπόφοιτοι κατατάττονται εἰς τὴν γ.΄ καὶ δ.΄ τάξιν τοῦ γυμνασίου Ἀθηνῶν. Ἔχει παρθεναγωγεῖον μὲ δύο ἐξ Ἀθηνῶν διευθυντρίας. Ἔχει Σύλλογον κάλλιστα κατηρτισμένον, χρησιμεύοντα καὶ ὡς μουσεῖον, μὲ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, διὰ τοῦ ὁποίου στέλλεται κατ' ἔτος, ἢ κατὰ διετίαν εἰς Ἀθήνας μία νέα ἢ εἰς νέος διὰ νὰ σπουδάσῃ. Ἔχουσι μαίας ἐπιστήμονας δαπάναις τοῦ Συλλόγου τούτου. Ἔχει ἐξαίρετον νοσοκομεῖον, ἐκτισμένον ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ, εἰς τοῦ ὁποίου τὸ κατόγεων διατηρῆται ἓν τῶν πλουσιώτατα ἐφωδιασμένων φαρμακεῖον, παρέχον δωρεὰν εἰς τοὺς ἀπόρους τὰ φάρμακα, καὶ δημοτικοὺς ἰατροὺς τρεῖς. Δαπάναις δὲ τῶν ἀδελφῶν Πετρίδου ἐκτίσθη πύργος κατὰ τὴν παραλίαν ἐφ' οὗ ἐστήθη μέγας φανὸς καὶ μέγα ὡρολόγιον, ἄλλο δ' ὅμοιον ἔστησαν εἰς τὴν ὀρεινὴν συνοικίαν ἐπὶ τοῦ κωδωνοστασίου τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ ἐσχάτως ἀνήγειραν ἐκ βάθρων ὡραῖον καὶ λαμπρὸν οἴκημα διὰ δημοτικὴν σχολὴν, Πετρίδειον ὀνομασθέν.

Καὶ ταῦτα πάντα ἐν τῇ ἀσημάντῳ νήσῳ Σύμῃ, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι ζῶσιν ἐκ μόνης τῆς σπογγαλιείας καὶ οἱ ἔμποροι, ὡς ὁ μνησθεὶς Πετρίδης, ἐμπορεύονται μόνον σπόγγους.

Τοιαῦται δραστήριοι ἐνέργειαι ὁμονοούσης κοινότητος εἶνε πράγματα ἄγνωστα εἰς ἡμᾶς, καὶ τοιαῦται ἀνεγέρσεις μνημείων ἀθανασίας, πράγματα ἀνάξια λόγου εἰς εὐπόρους κυπρίους, δυναμένους πρὸς τοῦτο. Ἀλλὰ πότε τέλος πάντων θὰ γεννήσῃ καὶ ἡ Κύπρος τοὺς ἀθανάτους της;

Η ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ.

Τῇ «Σάλπιγγι»—

Μετ' ἐκπλήξεως ἀνέγνωμεν ἐν τῷ περὶ Γεωργ. Τραπέζης προλαβόντι ἄρθρῳ σας, ὅτι τινὲς δὲν θέλουσι νὰ διαιωνισθῇ ὁ ἀκριδικὸς φόρος χάριν τῆς Τραπέζης καὶ ἐξεπλάγημεν μαθόντες ὅτι ὑπάρχουσί τινες, οἵτινες χάριν μικροῦ ἐτησίου κέρδους ὅπερ θὰ ἔχωσιν, ἀπαλλαττόμενοι τοῦ ἀκριδικοῦ φόρου, θέλουσι νὰ παρεμβάλωσι προσκόμματα εἰς τὸ μεγίσης ὠφελείας τοῦτο ἔργον.

Πρὸς σχηματισμὸν τῆς Τραπέζης θὰ προηγηθῶσι βεβαίως κανονισμοὶ καὶ συζητήσεις ἐν τῷ Νομοθετικῷ σώματι, καθ' ἃς διαρρυθμισθήσονται αἱ βάσεις τῆς συςάσεως τῆς Τραπέζης, βάσεις ὠφέλιμοι τῷ τόπῳ καὶ τοῖς κατοίκοις. Ἐκεῖ δὲ, ὡς ἐλπίζομεν καὶ ὡς εὐχόμεθα, θὰ ὑπερισχύσῃ ἡ ὀρθὴ φρόνησις καὶ ὁ ἀληθὴς πατριωτισμὸς, πεποιθότες εἰς τὰς ὀρθὰς γνώσεις καὶ διαγνώσεις τοῦ ἀληθῶς ὠφελίμου τῆς ὁλομελείας τῶν αἱρετῶν μελῶν.

Βεβαίως ὁ ἀκριδικὸς φόρος δὲν θὰ διαιωνισθῇ, ἀλλὰ δέον νὰ πληρώνηται ἐπί τινα περίοδον ἐτῶν, ἄχρις ὅτου, τὸ δι' αὐτοῦ πληρονόμενον χρεωλύσιον τοῦ δανείου, δι' οὗ θὰ συσταθῇ ἡ Τράπεζα καὶ τὰ κέρδη αὐτῆς, φθάσωσι μέχρι τοῦ

ποσοῦ, ὅπερ ἀναγκαιοῖ πρὸς ἀποπλήρωσιν τοῦ πλείονος μέρους τοῦ κεφαλαίου. Κατὰ τὴν γνώμην εἰδημόνων, ἐν διαστήματι μικροτέρῳ τῶν 20 ἐτῶν τὸ κεφάλαιον τῆς Τραπέζης θὰ ἀνήκῃ τῷ δημοσίῳ, διότι ἐν τοσούτῳ διαστήματι, τὸ χρεωλύσιον, ὅπερ ἐκ τοῦ ἀκριβικοῦ φόρου θὰ πληρώνηται κατ' ἔτος καὶ τὰ ἐκ τοῦ τόκου κέρδη τοῦ ὅλου κεφαλαίου, θὰ δυνηθῶσι νὰ ἀποσβέσωσι τὸ δανεισθησόμενον ποσόν. Διακόσιαι χιλ. λίραι π. χ. τοκιζόμεναι μὲ ἐπιτόκιον, 5 τοῖς 0)0, ἐν διαστήματι 20 ἐτῶν, ὁ τόκος ἐξισοῦται μὲ τὸ κεφάλαιον. Ὁ τόκος οὗτος θὰ προσίθεται εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς Τραπέζης, ἀφοῦ εἰς τοὺς δανείσαντας τὰς 200 χιλ. λίρας θὰ πληρόνηται ὁ τόκος ἐκ τοῦ ἀκριβικοῦ φόρου. Οὕτω λοιπὸν καὶ χωρὶς νὰ πληρώνηται κατ' ἔτος χρεωλύσιον, μετὰ 20 ἔτη δύναται ἡ νῆσος νὰ δώσῃ εἰς τοὺς κεφαλαιούχους τὰς 200 χιλ. λίρας ἃς ἐδάνεισαν τὴν νῆσον καὶ νὰ μείνῃ πάλιν ἐργαζομένη ἡ Τράπεζα μὲ κεφάλαια τοῦ τόπου πλέον. Ὅταν δ' ἀκόμη ὁ ἀκριβικὸς φόρος ἐπαρκῇ εἰς τὸ νὰ πληρόνηται κατ' ἔτος καὶ χρεωλύσιόν τι ἐκ 4 παρ. χ. χιλ. λιρῶν, μετὰ 15 μόλις ἔτη θὰ ἐξοφληθῶσιν οἱ κεφαλαιοῦχοι.

Ταῦτα πάντα θὰ κανονισθῶσιν ἐννοεῖται ὡς δεῖ ἐν τῷ Νομοθετικῷ, ἀφοῦ ἡ ὑπόθεσις θὰ διέλθῃ ἐκεῖθεν, ἀλλ' ἐὰν ἐγκριθῇ νὰ καταβάλληται ὁ ἀκριδικὸς φόρος ἐπὶ δεκαπενταετίαν ἔτι, χάρις εἰς τὴν προογενησομένην ταύτην μεγάλην ὠφέλειαν, ἐκεῖνος ὅστις θὰ ἐναντιωθῇ θὰ θεωρηθῇ ἐχθρὸς τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος. Ἀπέναντι τοῦ μεγάλου καλοῦ ὅπερ ἡ νῆσος ἐκ τούτου προσδοκᾷ, ἡ ἐτησία αὕτη καταβολὴ διανεμημένη ἐφ' ὅλων τῶν νησιωτῶν δὲν ἔχει σύγκρισιν.

Ταῦτα ξενίσατε παρακαλῶ, καὶ δέξασθε κ λ.

*

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ὁ Δεκέμβριος, ἅμα τῇ εἰσόδῳ του ἔδειξε τὴν πρὸς τοὺς γεωργοὺς εὔνοιάν του. Ἤγειρε σφοδροὺς ἀνέμους, συνετάραξε τὴν θάλασσαν, ἐπύκνωσε τὰ νέφη καὶ ἤρξατο ρίπτων τὴν τοσούτῳ ποθητὴν βροχήν. Εὐχόμεθα ν' ἀκολουθήσῃ τὴν αὐτὴν μέχρι τέλους πολιτικήν. Αἱ βροχαὶ προϋλαβον τὰς προφητείας καὶ ἀποκαλύψεις πάλιν, αἵτινες παρ' ὀλίγον ἤρξαντο ἐν Κύπρῳ, ὡς συμβαίνει εἰς τὰς ἀνομβρίας.

*
* *

Πλεῖστα καὶ πάλιν παράπονα ἀκούονται κατὰ τοῦ τελωνείου, ὅτι ἐν τῇ ἐκτιμήσει τῶν πραγματειῶν καὶ τῇ λήψει τοῦ τελωνιακοῦ δασμοῦ εἰς εἶδος, πολλὰ παρεμβάλλει κωλύματα εἰς τοὺς ἐμπόρους. Φορτίον πετρελαίου, διέταξεν ὁ τελώνης, ἅμα τῇ ἐκφορτώσει του νὰ σταλῇ εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ δημαρχείου, ὅτε δὲ κατόπιν δὲν συνεφώνησαν ὡς πρὸς τὴν τιμὴν καὶ ἀπεφασίσθη νὰ λάβῃ τὸ τελωνεῖον εἰς εἶδος τὸ δικαίωμά του, καὶ ἔστειλεν ὑπάλληλόν του ὅστις, ἐκλέξας, ἔλαβεν ὅσα ἐδικαιοῦτο κιβώτια, ἐπέμενε νὰ πληρώσῃ ὁ ἔμπορος τὸ ἐπὶ τῶν κιβωτίων τούτων δικαίωμα τοῦ δημαρχείου. Μετά τινας δ' ἡμέρας εἶχε τὴν ἀξίωσιν νὰ ἐξετασθῶσι τὰ ἄπερ ἐξέλεξε καὶ ἔλαβε κιβώτια καὶ ἐὰν ἦτο κανὲν ἐσπασμένον νὰ τὸ ἀλλάξῃ ὁ ἔμπορος. Ἀπαιτήσεις ἐννοεῖται παιδαριώδεις, λίαν ὅμως κωλύουσαι τὰς ἐμπορικὰς πράξεις.

*
* *

Μετ' εὐχαριστήσεως ἐλάβομεν τὴν εἴδησιν ὅτι ἀπὸ τῆς 1 προσεχοῦς Ἰανουαρίου ἡ πόλις μας θὰ συγκοινωνῇ ταχυδρομικῶς καθ' ἑκάστην μετὰ τῆς Λάρνακος, ἀντὶ τετράκις τῆς ἑβδομάδος ὡς μέχρι τοῦδε, πλὴν τῆς Κυριακῆς. Τὸ μέτρον τοῦτο τίθησιν εἰς καθημερινὴν ταχυδρομικὴν συγκοινωνίαν τὴν Λεμησσὸν καὶ μετὰ τῆς πρωτευούσης, μεθ' ἧς ἡ Λάρναξ συγκοινωνεῖ καθ' ἑκάστην.

*
* *

Ἡ διεύθυνσις τῆς ἐν Λευκωσίᾳ ἐκδιδομένης ἀγγλικῆς ἐφημερίδος «Γλαῦξ» ἐγγράφει συνδρομητὰς διὰ τηλεγραφήματα ἀντὶ 16 σελλινίων κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς συνδρομῆς τοῦ φύλλου της. Ἐὰν εὑρεθῇ τὸ ἐπαρκοῦν ποσὸν τῶν συνδρομητῶν θὰ ἀρχίσῃ ἡ τακτικὴ παραλαβὴ τῶν τηλεγραφημάτων ἀπὸ τῆς ά. προσεχοῦς Ἰανουαρίου, ἄγνωστον πρὸς τὸ παρὸν ποσάκις τῆς ἑβδομάδος. Τὸ περιεχόμενον τῶν τηλεγραφημάτων ἰθὰ ἦνε γενικοῦ, ὡς λέγει, ἐνδιαφέροντος, καὶ θὰ τὰ ἐκτυποῖ ἀμέσως καὶ νὰ τὰ στέλλῃ μὲ πρώτην εὐκαιρίαν εἰς τοὺς συνδρομητάς. Εἴθε νὰ συμπληρωθῇ ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς τῶν συνδρομητῶν, διότι τῇ ἀληθείᾳ εἶνε ἀρκετὰ βαρὺ νὰ μὴ ἔρχεται καὶ εἰς τὴν νῆσον μας ἓν τοὐλάχιστον πολιτικὸν τηλεγράφημα καθ' ἑβδομάδα.

*
* *

Τὸ τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ἑσπέρας παρασταθὲν δρᾶμα ὑπὸ νέων τῆς πόλεώς μας, τῇ διευθύνσει τοῦ κ. Ι. Β. Πετρίδου, ἐπέτυχεν ἀρκετὰ καλά, τοῦ κ. Ι. Β. Πετρίδου ἰδίως, προσελκύσαντος τὸν θαυμασμὸν καὶ προκαλέσαντος πολλάκις τὰ δάκρυα τοῦ ἀκροατηρίου.

*
* *

Ἀφίκετο διὰ τοῦ παρελθόντος Αὐστριακοῦ ὁ ὑπὸ τὸν κ. Ν. Καρδοβίλλην ἑλληνικὸς δραματικὸς θίασος, συγκείμενος ἐκ 10 προσώπων, ὅστις ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Τρίτης ἄρξεται τῶν παραστάσεών του. Τὸ κοινὸν μετ' εὐχαριστήσεως ἔμαθεν ὅτι ὁ κ. Καρδοβίλλης θὰ δώσῃ καὶ εἰς τὸν τὴν κοινὴν συμπάθειαν προσελκύσαντα κ. Ι. Β. Πετρίδην ἁρμόζουσαν θέσιν ἐν τῷ θιάσῳ, ἀφοῦ τόσον σκληρῶς ἐνεπαίχθη οὗτος ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ θιάσου του.

*
* *

Τὰ μέλη τῆς λέσχης «Ἕνωσις» προσκαλοῦνται εἰς συνέλευσιν αὔριον τῇ 2 καὶ 1)2 μ. μ. καθ' ἣν θὰ συσκεφθῶσι περὶ πολλῶν ἀφορώντων τὸ κατάστημα τοῦτο.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

«ΑΝΑΠΛΑΣΕΙΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 38 ἀριθμοῦ.

Ι. Σκαλτσούνη ψυχολογικαὶ μελέται (Χ') Περὶ ἀφασίας.—Πρὸς τὴν Παναγίαν, ποίημα ὑπὸ Α. Παράσχου.—Ἐπιστολὴ πατριάρχου Ἀντιοχείας.—Εὐεργέται «Ἀναπλάσεως».—Λόγος Ἑλλήνων ἀρχιεπισκόπου ἐν Μόσχᾳ.—Τὸ β'. κεφάλαιον ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Ἰακώβου, Ἀλληλογραφία.

—

Συνιστῶμεν καὶ πάλιν ὡς ἄριστον ὁδηγὸν ὡς ἀπαραίτητον ἐγκόλπιον διὰ πάντα ἔμπορον τὴν ΠΛΗΡΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΟΓΡΑΦΙΑΝ τοῦ ἐμπείρου περὶ τὰ ἐμπορικά, οἰκονομικά, γεωργικὰ καὶ πλουτολογικὰ καθηγητοῦ κ. Ξ. Δ. Ζύγουρα, ἐκδοθεῖσαν ἐν Ἀθήναις, ἐν β' ἤδη ἐκδόσει. Ἐν αὐτῇ ἡ πρακτικὴ τῶν ἐμπορικῶν ὑποθέσεων συνδυάζεται διὰ τῶν θεωρητικῶν γνώσεων ἐν ἁπλουστάτῃ μορφῇ. Τιμᾶται φρ. 5. Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐν τῷ γραφείῳ «Σάλπιγγος».

Φίλη «Σάλπιγγι»

Τίς ἆρά γε δέον νὰ ἐποπτεύῃ τὴν δημοσίαν ἠθικήν; Τίς ἔχει τὴν δύναμιν νὰ θέσῃ φραγμὸν εἰς τὴν ἀκατάσχετον κατάπτωσιν τοῦ ἠθικοῦ οἰκοδομήματος, προσβαλλομένου πανταχόθεν καὶ δὴ καὶ δημοσίᾳ; Τίς δικαιοῦται νὰ φιμώσῃ τὰ βρωμερὰ στόματα, ἀφ' ὧν ἐν μέσῃ ἀγορᾷ, ὡς δυσῳδία μολύνουσα τὰς ἀκοὰς ἀθώων παίδων ἐξέρχονται λέξεις, τοσοῦτον αἰσχραί, τοσοῦτον ἀνήθικοι, δυναταί, νὴ Δία, νὰ προκαλέσωσι καὶ αὐτῶν τῶν ἀναισθήτων ζώων τὴν ἀγανάκτησιν, δυναταὶ τῇ ἀληθείᾳ νὰ προξενήσωσιν ἐρύθημα καὶ εἰς τὸν μᾶλλον βεβορβορωμένον ἠθικῶς; Τίς δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο καὶ δὲν ἐπιλαμβάνεται σπουδαίως καὶ δὴ καὶ λίαν ταχέως τοῦ ἔργου;

Εἶνε φρικτὸν φίλε συντάκτα, εἶνε τερατῶδες, εἶνε ἀπελπιστικὸν ν' ἀκούῃ τις ἀνὰ πᾶσαν ὥραν ἐκ τοῦ στόματός τινων ἀέργων, παίδων τε καὶ ἡλικιωμένων, τῆς ἐσχάτης τάξεως, τὰς πλέον ἀνηθίκους λέξεις, τὰς πλέον αἰσχρὰς φράσεις, διὰ τοσαύτης ἐλευθερίας ἐκφερομένας, ἐν τοιαύτῃ ρητορικῇ ὑφῇ, καὶ τηλικαύτῃ ςωμυλίᾳ, ὡσεὶ ἀπαγγέλλεται ἀπὸ τοῦ βήματος ὁ πανηγυρικώτερος λόγος, ὡσανεὶ ἐκφωνοῦνται ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος αἱ εὐαγγελικώτεραι διδασκαλίαι!!! Καὶ ὅμως ἔνθεν μὲν διαβαίνουσιν ἀθῶα παιδία καὶ κοράσια, ἔνθεν δὲ ἀπέρχονται πρὸς ἐκτέλεσιν οἰκιακῆς ἐργασίας γυναῖκες.

Ὦ! τῇ ἀληθείᾳ ἐν τοιαύταις περιςάσεσιν ἀναμιμνησκόμεθα τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν, αἵτινες ἀμέσως καὶ ἐκ τοῦ προχείρου κατ' εἰσήγησίν τινος, συνελάμβανον τὸν ἀτακτοῦντα, ἠπείλουν διὰ ὀλιγοώρου φυλακίσεως τὸν παράλυτον καὶ ἐξηχρειωμένον ἀγυιόπαιδα, οὕτω δ' ἕκαστος ἐφοβεῖτο καὶ συνεςέλλετο. Σήμερον τοῦτο δὲν γίνεται, ἀλλ' ἀνάγκη ἀπαραίτητος καθίσταται νὰ γένηταί τι ἄλλο, φέρον τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα, διότι καὶ ἡ ἐν τούτῳ ἐλευθερία εἶνε τοῖς πᾶσιν ὀλεθρία. Πρὸς Θεοῦ πρόνοιαν!!! Δ. Δ.

Λεμησσῷ 29 Νοεμβρ. 89.

—

ΚΑΡΠΑΣΙΟΝ.

Ἐξ Αἰγιαλούσης.

Ἐν τῇ κωμοπόλει ταύτῃ, δυσαρέσκειαι ἀναφυεῖσαι μεταξὺ τῶν χωρικῶν καὶ ἀπειλοῦσαι νὰ παρασύρωσιν ὡς μὴ ὤφελε καὶ τοὺς διδασκάλους, διεσκεδάσθησαν τῇ φροντίδι καὶ ἀξιεπαίνῳ μερίμνῃ τοῦ Ἐξάρχου τῆς Α. Μακαρ. Πανοσιολογιωτ. κ. Ἰωσὴφ Ἀντωνιάδου, κατορθώσαντος νὰ ἐπιφέρῃ συνδυασμὸν τῶν διδασκάλων καὶ εἰρήνευσιν τῶν χωρικῶν. Εἰς τοῦτο συνετέλεσεν

ὄχι ὀλίγον καὶ ἡ ἐνδοτικότης τοῦ ἑνὸς τῶν διδασκάλων κ. Δ. Λοϊζίδου, ὑποχωρήσαντος εἰς τας συμβουλὰς καὶ παρεκαίσεις τοῦ ἀγ. Ἐπάρχου καὶ δεχθέντος τὴν θέσιν αὐτὶ εὐτελοῦς μισθοῦ, χάριν τῆς συμπνοίας τῶν ἐγχωρίων του. Πεποίθαμεν ὅτι οἱ τρεῖς ἤδη τοῦ χωρίου διδάσκαλοι, τελειόφοιτοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Λευκωσίας, ὡς ἀδελφοὶ θέλουσι συνεργασθῇ ἐυδύντες τὰς ἱκανότητας καὶ δυνάμεις των, πρὸς μόρφωσιν τῆς νεαρᾶς γενεᾶς πρὸς διαφώτισιν τῶν ἀγραμμάτων χωρικῶν καὶ πρὸς διαρκῆ ἐγκαθίδρυσιν μεταξὺ αὐτῶν τῆς εἰρήνης τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὁμονοίας, ὧν ἄνευ μάταιαι αἱ προσπάθειαί των, μάταιοι οἱ κόποι των, ματαία ἡ προσηγορία διδάσκαλος. Ἐγὼ ὅμως, ὡς ἔρθην εἰπὼν, τὴν πεποίθησιν ὅτι ἀρρμαὶ ἐπαίνων θέλουσί μοι δοθῇ καὶ οὐχὶ ἐπιπλήξεων.

Ἡ ἐρετεινὴ εἰσοδεία, κυρίως σίτου καὶ ἐλαίου ὑπῆρξε καλὴ, πλὴν ἀνωφελὴς, τῶν γεωργῶν μας βεβαρυμένων ὑπὸ χρεῶν καὶ ἀναγκασθέντων εἰς τὴν παράκαιρον πώλησιν τοῦ προϊόντος των εἰς εὐτελῆ τιμήν. Ἐκτὸς τούτου βασανίζει αὐτοὺς καὶ τὸ ἀπέναντι τῆς ἐκ τῆς παραλίας ἀθροισθείσης ξυλείας χρεωστικὸν ἐκεῖνο ἔγγραφον ἐκ λιρῶν 150. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο προῦκειτο κυρίως νὰ ὑπογράψωσιν ὅλοι σχεδὸν οἱ ἐγχώριοι διὰ νὰ μὴ φανῇ βαρὺ, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἶχε τεθῇ ἐντὸς καφενείου ἐπὶ τῆς τραπέζης, πλὴν μετὰ τὴν ὑπογραφὴν 31 ἀνθρώπων, ἀπεσύρθησαν οἱ ἄλλοι καὶ οὕτω πρόκειται ἤδη νὰ καταδικασθῶσιν αὐτοὶ μόνοι εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ χρέους. Τὴν 23 Δεκεμβρίου (ἐ ν) πρόκειται νὰ δικασθῇ ἡ ὑπόθεσις ἐν τῷ δικαστηρίῳ Ἀμμοχώστου, ἐλπίζομεν δ' ὅτι πνεῦμα φιλανθρωπίας καὶ εὐμενείας θὰ χαρακτηρίσῃ τὰς ἀποφάσεις τῶν δικαζῶν. Τὸ ἀποτέλεσμα ἔξετε προσεχῶς.

Βροχαὶ ἔπεσαν ἀρκεταὶ πρό τινων ἡμερῶν ἐνταῦθα καὶ οἱ γεωργοὶ ἤρξαντο σπείροντες τὰς γαίας των, πλὴν ἔχρμεν καὶ πάλιν ἀνάγκην τούτων. Ἐπὶ τοῦ παροντος καταμαστίζει ἡμᾶς βορρᾶς ξηρὸς καὶ ψυχρός· ἀλλ' ὁ Θεὸς βοηθος.

*

ΤΟ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπο Α. Θ. Εὐρύχου).

Ἐκλογεῖς εἶνει εἰς μὲν τὰς κοινότητας, πάντες οἱ οἰκοδεσπόται οἱ φορολογούμενοι πρὸς ἀνακούρισιν τοῦ ἐνδεοῦς καὶ οἱ ἐπὶ ἓν ἔτος οἰκήσαντες ἐν δωματίοις ἄνευ ἐπίπλων, τιμωμένοις ἀντὶ λ. 10 κατ' ἔτος· εἰς δὲ τὰς κωμητείας οἱ κάτοχοι ἐλευθέρας περιουσίας ἀξίας λ. 2 κατ' ἔτος, καὶ ἄλλων ἰδιοκτησιῶν ἀξίας λ. 5 κατ' ἔτος, καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ γαιῶν καὶ οἰκιῶν φορολογουμένων μέχρι λ. 12 κατ' ἔτος (ἐν Σκωτίᾳ μέχρι λ. 14). Ὁ πρόεδρος ἁπάντων μελῶν τῆς βουλῆς τῶν κοινοτήτων ὀνομάζεται ἀγορευτὴς, διότι εἶνε ὁ ῥήτωρ ἢ ἀντιπρόσωπος αὐτῶν κατὰ τὴν ἐν τῇ βουλῇ πρόσβασιν τοῦ βασιλέως· νέος δὲ ἀγορευτὴς ἐκλέγεται κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν πάσης νέας βουλῆς. Νομοσχέδια ἀφορῶντα τὰ οἰκονομικὰ τοῦ κράτους πηγάζουσι μόνον ἐκ τῆς βουλῆς τῶν κοινοτήτων, οὕτω δὲ ἡ βουλὴ αὕτη διευθύνουσα τὰς πηγὰς τῶν πόρων δύναται ἀποτελεσματικῶς νὰ περιορίζῃ τὸν βασιλέα.

Ἐν πολλαῖς περιστάσεσιν ἡ βουλὴ αὕτη περιορίζει ὁμοίως καὶ τὴν ἄνω βουλὴν, διότι ὑπουργεῖον, ἰσχυρῶς ὑποστηριζόμενον ἐν τῇ βουλῇ τῶν κοινοτήτων, δύναται νὰ συμβουλεύσῃ τὸν βασιλέα, ἵνα συστήσῃ ἱκανὸν ἀριθμὸν νέων βουλευτῶν, ὅπως δώσῃ τῇ μερίδι αὐτοῦ πλειονοψηφίαν ἐν τῇ βουλῇ τῶν λόρδων· ἡ ἀπειλὴ τοῦ μέτρου τούτου ἐν γένει βιάζει τοὺς λόρδους ἵνα ὑποχωρῶσι πρὸς τὰς ἐπιθυμίας τῆς βουλῆς τῶν κοινοτήτων.

Ὁ τρόπος τῆς νομοθεσίας ἐκτελεῖται ὡς ἑξῆς: Ὁ προταθεὶς νόμος εἰσάγεται εἰς ἑκατέραν τῶν βουλῶν ἐν εἴδει νομοσχεδίου· τότε λοιπὸν ἀναγινώσκεται διὰ πρώτην φορὰν ἄνευ τινὸς ἐναντιότητος καὶ διατάσσεται ἡ τύπωσις τούτου, ἵνα γνωρίσωσι τὰ μέλη πάσας αὐτοῦ τὰς λεπτομερείας, μετὰ δὲ ταῦτα κυκλοφορεῖ καὶ ὁρίζεται ἡμέρα διὰ τὴν δευτέραν αὐτοῦ ἀνάγνωσιν. Ἡ πρώτη συζήτησις καὶ ψηφηφορία λαμβάνει χώραν ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἂν τὸ νομοσχέδιον πρέπει καὶ πάλιν ν' ἀναγνωσθῇ ἢ ὄχι· ἂν δὲ ἀναγνωσθῇ καὶ πάλιν δεύτερον, ἡ βουλὴ προβαίνει εἰς τὴν ἐξέτασιν αὐτοῦ ψηφηφοροῦσα ἐπὶ ἑνὸς ἑκάστου ἄρθρου χωριστά. Διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ βουλὴ μεταβάλλεται εἰς ἐπιτροπήν· ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συνίσταται ἐκ τῶν αὐτῶν μελῶν τῆς βουλῆς, ἀλλ' ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς καταλαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ ἀγορευτοῦ, οἱ δὲ αὐστηροὶ κανόνες τῆς συζητήσεως οἱ παρατηρούμενοι ἐν τῇ βουλῇ σπουδαίως μετριάζονται. Ἀφοῦ τὸ νομοσχέδιον διέλθῃ διὰ τῆς ἐπιτροπῆς, ἀναφέρεται εἰς τὴν βουλὴν κατὰ τὴν ἐπιδιορθωθεῖσαν αὐτοῦ μορφὴν, καὶ εἶνε ἕτοιμον διὰ τὴν τρίτην ἀνάγνωσιν. Ἐὰν δὲ ἀναγνωσθῇ καὶ τρίτην φορὰν ἀποστέλλεται πρὸς τὴν ἄλλην βουλὴν ἔνθα ὑποβάλλεται εἰς παρομοίαν μέθοδον, ἤτοι εἰς τρεῖς ἀναγνώσεις μὲ ἐπιμεμελημένην ἐξέτασιν ἐν τῇ ἐπιτροπῇ μεταξὺ τῆς δευτέρας καὶ τρίτης ἀναγνώσεως. Μετὰ δὲ τοῦτο, ἐὰν τὸ νομοσχέδιον ἐπιδιωρθώθη ἢ μετεβλήθη ἐκεῖ, ἀποστέλλεται πρὸς τὴν ἐξ ἧς ἐπήγασε βουλὴν, ἥτις, ἐὰν δὲν συμφωνῇ πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας μεταβολὰς, δύναται νὰ αἰτήσῃ συνδιάσκεψιν μετὰ τῆς ἑτέρας βουλῆς πρὸς λύσιν τῶν διαφορῶν. Ὅταν ἐπὶ τέλου τὸ νομοσχέδιον διέλθῃ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν βουλῶν, αἰτεῖται ἡ βασιλικὴ συγκατάθεσις πρὶν ἢ τοῦτο γείνῃ πρᾶξις ἢ νόμος· αὕτη δὲ, (ἡ βασιλ. συγκατ.) δίδεται, εἴτε προσωπικῶς εἴτε δι' ἐπιτροπῆς. Οὐδεὶς τῶν βασιλέων ἐπεχείρησε νὰ ἐξασκήσῃ τὸ προνόμιον τῆς ἀποδοκιμασίας ἢ ἀρνησικυρίας ἀπὸ τοῦ 1707.

Τὸ πάλαι εἰς τοὺς συμβούλους τοῦ βασιλέως ἐδίδετο τὸ ὄνομα Ἰδιαίτερον Συμβούλιον, τὰ μέλη τοῦ ὁποίου ἐτιμῶντο μὲ τὸν τίτλον Ἐντιμότατον· ἀλλὰ τὸ σῶμα τοῦτο ἐκρίθη ὡς λίαν πολυάριθμον καὶ εὐρέως ἀναπτυχθὲν διὰ τὴν συστηματικὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων· τοῦτο περιπλέον συνίσταται ἐξ ἀνθρώπων διαφόρων κομμάτων καὶ ἀντιμαχομένων ἰδεῶν. Ἐπεκράτησε λοιπὸν τὸ ἔθος μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1688 νὰ ἐμπιστεύωνται τὴν κυβέρνησιν εἰς ἐπιτροπὴν τοῦ Ἰδιαιτ. Συμβουλίου, καλουμένην Ὑπουργεῖον ἢ Ἀνακτοβούλιον. Νῦν ὅμως οἱ ὑπουργοὶ δὲν ἐκλέγονται ἐκ τοῦ Ἰδιαιτ. Συμβουλίου, ἀλλ' ἐκ τῶν βουλῶν, γίνονται δὲ ὕστερον μέλη τοῦ Ἰδιαιτ. Συμβουλίου.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ὑπουργείου εἶνε ὁ πρωθυπουργός· οὗτος συνήθως ὤφειλεν ἄλλοτε τὸ ὑπούργημα τοῦτο εἰς τὴν εὔνοιαν τοῦ βασιλέως, νῦν δὲ ὀφείλει τοῦτο εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑποστηρικτῶν ἐν ταῖς βουλαῖς. Ὁ βασιλεὺς ἐκλέγει ὡς πρωθυπουργὸν τὸν κατὰ καιρὸν ἀνεγνωρισμένον ἀρχηγὸν ἐκείνου τοῦ πολιτικοῦ κόμματος, ὅπερ ἔχει τὴν πλειονοψηφίαν ἐν τῇ βουλῇ τῶν κοινοτήτων, καὶ ἐπιφορτίζει αὐτὸν, ἵνα ἐκλέξῃ μέλη τοῦ Ὑπουργείου ἐκ τῶν ὑποστηριζόντων αὐτόν.

Οἱ ἀνώτατοι ὑπουργοὶ σχηματίζουσι τὸ Ἀνακτοβούλιον, ὅπερ ἀποφασίζει τὴν γενικὴν πολιτικὴν τοῦ Ὑπουργείου καὶ τὰ μέτρα, ἅτινα θὰ προταθῶσι πρὸς τὰς βουλάς. Τὸ Ἀνακτοβούλιον συνίσταται ἀναγκαίως ἐκ τοῦ 1). Πρωθυπουργοῦ ἢ πρώτου λόρδου τοῦ Θησαυροφυλακείου, 2). Σφραγιδοφύλακος, 3). Ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν, 4). Ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν, 5). Ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν, 6). Ὑπουργοῦ τῶν ἀποικιῶν, 7). Ὑπουργοῦ τῶν Ἰνδιῶν, 8). Ὑπουργοῦ τοῦ πολέμου, καὶ 9). Προέδρου τοῦ Ἰδιαιτ. Συμβουλίου.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλοι ὑπουργοὶ, ὡς ὁ τῶν ναυτικῶν, τοῦ ἐμπορίου, τῶν ταχυδρομείων κλ. συμπεριελήφθησαν κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἐν τω Ἀνακτοβουλίῳ, τὰ μέλη τοῦ ὁποίου ὅμως οὐδέποτε συνήθως ὑπερβαίνουσι τὰ 14—15.

Ὅταν Ὑπουργεῖον χάσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς πλειονοψηφίας τῆς βουλῆς τῶν κοινοτήτων, συνήθως παραιτεῖται. Ὁ βασιλεὺς τότε ἐμπιστεύεται εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ἐναντίου κόμματος, ἵνα σχηματίσῃ Ὑπουργεῖον. Ἀλλ' ἀντὶ νὰ παραιτηθῇ ἠττηθέν τι Ὑπουργεῖον, δύναται νὰ συμβουλεύσῃ τὸν βασιλέα, ἵνα διαλύσῃ τὰς βουλὰς καὶ συγκαλέσῃ νέας, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι οἱ ἐκλογεῖς θ' ἀνταποδώσωσι πλειονότητα μελῶν, εὐνοικὴν διὰ τὸν σκοπὸν αὐτοῦ· τοῦτο καλεῖται ἔκκλησις πρὸς τὴν πατρίδια.

Ἑκάστη βουλὴ δύναται ν' ἀναβάλλῃ τὰς συνεδριάσεις αὐτῆς ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ὁ βασιλεὺς, συμβουλευόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, παρατείνει ἀπὸ συνόδου εἰς σύνοδον καὶ διαλύει αὐτὰς, ὅταν νέαι μέλλωσι νὰ ἐκλεχθῶσιν. Αἱ βουλαὶ (ἡ Βουλὴ τῶν [PARLIAMENT] λόρδων καὶ ἡ β. τῶν κοινοτ.) διαλύονται ὁμοίως καὶ ὑπὸ τοῦ θανάτου τοῦ βασιλέως· ἡ διάρκεια αὐτῶν ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ νόμου εἰς ἔτη ἑπτὰ, οὐδέποτε ὅμως αὗται, ἀφ' ὅτου ὁ νόμος οὗτος ἐγένετο (1716) διήρκεσαν πλέον τῶν ἕξ ἐτῶν.

(ἀκολουθεῖ).

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:-o§o-:—

Ἡ ἑλλ. Βουλὴ ἐξηκολούθησε τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα τακτικῶς τὰς ἐργασίας της. Τὸ μόνον ἄξιον λόγου ἐπεισόδιον ὑπῆρξεν ἡ ἀκαδημαϊκὴ ἐπερώτησις τῆς ἀντιπολιτεύσεως περὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Διαδόχου πρὸς τὸ Δημι. Συμβούλιον τοῦ Βερολίνου, ὅτερ ἀπήρεσε τοῖς Γάλλοις. Ὁ κ. Τρικούπης ἔδωκε τὰς ἀριοζούσας ἐξηγήσεις καὶ ὁ κ. Δηλιγιάνης προέτρεψε τοὺς ὀπαδούς του νὰρκεσθῶσιν εἰς αὐτὰς, καὶ νὰ θεωρήσωσιν ὡς ἀδελφίαν τοῦ γράψαντος τὸ γενόμενον κατὰ τὴν ἐπιστολὴν ἄτοπον, «ὅτι ὁ Διάδοχος ηὔξατο ὑπὲρ τῆς πόλεως τοῦ Βερολίνου ἀντὶ νὰ εὐχηθῇ ὑπὲρ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου».

Ἡ μεγάλη πόλη θὰ συναφθῇ ἐπὶ τῶν ἐκλογικῶν καὶ οἰκονομικῶν ζητημάτων.

Τὰ Κρητικὰ μένουσιν ἐν τῇ αὐτῇ θέσει· Τὰ στρατοδικεῖα ἐργάζονται δραστηρίως· τὸ δὲ ψεφισμένον τῆς ἀμνηστείας δὲν ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν εὐθὺς, ὅπως δοθῇ καιρὸς εἰς τὸ ἔργον αὐτῶν Ἡ κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος ὡς μὴ τολμῶσα νὰ τείνῃ χεῖρα βοηθείας νῦν εἰς τοὺς Κρῆτας παραγγέλλει δύο ἄλλα θωρηκτά· συμβουλεύει δὲ καὶ τοὶς ἐν Κωπόλει νὰ ἡσυχάσωσι καὶ νὰ μὴ ταράττωσι τὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα ἐρίζοντες πρὸς τὴν Πύλην. Ἄγγελταί τις εἰς ὑπόνοιαν ὅτι ὅλη αὕτη ἡ ὑπομονή της εἶνε προσποίησις, καὶ ὅτι ἐπίκειται αὐθριδία τις ἐνέργεια. Ἡ Πύλη ζητεῖ τὴν συναίνεσιν τῶν δυνάμεων πρὸς τροποποίησιν τοῦ Κρητικοῦ συντάγματος.

Νέα Ὑόρκη 1.—Τὸ γραφεῖον ἐφημερίδος ἐν Μινεαπόλει ἐν τῷ ἑβδόμῳ πατώματι ἐκάη. 20 ἄνθρωποι ἀπωλέσθησαν. Πολλοὶ ἐπήδησαν εἰς τὴν ὁδὸν, ὅπως ἀποφύγωσι τὰς φλόγας. Ἄνθρωπος ηὐτοκτόνησε διὰ πυροβόλου.

Ζανζιβὰρ 2.—Μέλος τῆς ἐκστρατείας Πέτερς ὑπέστρεψεν εἰς Ἡμιού. Πιστεύει, ὅτι ὁ Πέτερς ἀπέθανε, διότι οἱ ἀγγελιαφόροι, οἱ σταλέντες, δὶν ὑπέστρεψαν.

Λονδῖνον 3.—Συνέλευσις τῆς ἐθνικῆς δημοσπονδίας τῶν φιλελευθέρων ἔγεινεν ἐν Ματζέστερ. Ὁ κ. Γλάδστων, ἐνθουσιωδῶς γενόμενος δεκτὸς, ἀνέμνησε τὴν ἀνατροπὴν τῶν Τόρεων κατὰ τὸ 1880 ἕνεκα ἐλλείψεως συμπαθείας πρὸς τὰ δεινὰ τῶν Βουλγάρων. Ὁ καιρὸς θὰ ἐπανέλθῃ, ἡ δὲ ἀντιπολίτευσις θὰ ἐπαγρυπνῇ μετὰ τῆς αὐτῆς προσοχῆς ὡς μεταξὺ τοῦ 76 καὶ 80 ἕνεκα τῶν συμβεβηκότων ἐν Κρήτῃ καὶ Ἀρμενίᾳ. Αἱ τουρκικαὶ ἐνέργειαι ἐν Ἀρμενίᾳ ἀπαιτοῦσι σπουδαίως τὴν προσοχὴν τοῦ βρετανικοῦ λαοῦ. Ὁ κ. Γλάδστων ἐλπίζει, ὅτι ἡ κυβέρνησις τῆς Α. Μεγαλειότητος δὲν θὰ παραδεχθῇ τὰς δικαιολογίας καὶ τὰς τουρκικὰς ὑπεκφυγάς.

Παρίσιοι 4.—Ὁ «Χρόνος» λέγει ὅτι ὁ βασιλεὺς Μιλάνος ἐγένετο δεκτὸς εἰς ἀκρόασιν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν κ. Σπύλλερ. Ὁ βασιλεὺς ἐξέφρασε τὴν πρόθεσιν αὐτοῦ νὰ διαβιώσῃ ἐν Παρισίοις ὡς ἁπλοῦς πολίτης χωρὶς ν' ἀναμιγνύηται εἰς τὰ πολιτικὰ συμβάντα.—

Αὐτόθεν αὐθημερόν.—Ὁ «Χρόνος» πληροφορεῖται ἐκ Πετρουπόλεως ὅτι ὁ τσάρος αἰσθενεῖ ἐλαφρῶς, πιστεύεται δ' ὅτι πάσχει ἐκ δαγγείου πυρετοῦ, ὅστις ὑφίσταται ἐν Πετρουπόλει

Πρὸς τὰ νότια καὶ δυτικὰ σύνορα τῆς Ρωσσίας ἐξακολουθεῖ ἡ ἀποστολὴ τῶν στρατευμάτων διὰ θαλάσσης.

Λονδῖνον 17.—Ὁ πρωτότοκος υἱὸς τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας διέτρεξεν ἐν Ἰνδικῇ δεινὸν κίνδυνον. Ἄγριός τις ἐλέφας, ὅστις ἐπρόκειτο νὰ τιθασευθῇ, ὥρμησε κατ' αὐτοῦ. Ἀλλ' ὁ συνταγματάρχης Σάνδερσων, παρεμβὰς, ἐκώλυσε πᾶν δυστύχημα καὶ ὁ πρίγκηψ Ἀλβέρτος Βίκτωρ ἠδυνήθη νὰ εἰσπηδήσῃ εἰς τὸ θεωρεῖον, ἄθερ παρίστατο εἰς τὴν θήραν τῶν ἐλεφάντων.

Λονδῖνον 17.—Ὁ Σαλισβουρῆς ἀπηύθυνεν εἰς τὸν ἐν Λισσαβῶνι πρέσβυν σφοδροτάτην διακοίνωσιν κατὰ τῶν πορτογαλικῶν ἀξιώσεων ἐπὶ ἀμφισβητουμένης τινὸς ἐκτάσεως τῆς δυσμικῆς Ἀφρικῆς. Τὰ ἀγγλικὰ σκάφη διετάχθησαν ν' ἀποκρούσωσιν, ἐν ἀνάγκῃ, καὶ διὰ τῆς βίας πᾶσαν ἀπόπειραν κατοχῆς,

Πετρούπολις 22.—Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ τοῦ πυροβολικοῦ ὁ αὐτοκράτωρ ἀπηύθυνε λόγον, ἐν ᾧ ηὐχαρίστησε τοῖς ἀξιωματικοῖς τοῦ πυροβολικοῦ διὰ τὰς γενναίας αὐτῶν ὑπηρεσίας. Ὁ Τσάρος ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ πυροβολικὸν ὡς καὶ σύμπας ὁ στρατὸς θέλει διακριθῇ, ὡς καὶ ἄλλοτε, ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Ὁ αὐτοκράτωρ προσέθηκεν: «Ὁ Θεὸς φυλάξαι ἡμᾶς ἀπὸ τῆς τυχείας ἐλεύσεως αὐτοῦ. Ὁ Θεὸς φυλάξαι ἀπὸ τῆς σκληρᾶς ταύτης δοκιμασίας. ἀλλὰ, ἐὰν ὁ πόλεμος δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποσοβηθῇ ἀφ' ἡμῶν πέπεισμαι ὅτι τὸ γενναῖον ἡμῶν πυροβολικὸν καὶ ὁ λοιπὸς στρατὸς θὰ ὑπερασπίσωσι τὴν τιμὴν τῆς προσφιλεστάτης ἡμῶν πατρίδος.

Παρίσιοι 26.—Διεδόθη ἡ φήμη, ὅτι ἡ Γαλλία ὑπέγραψε συνθήκην μετὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Αἰγύπτου περὶ μετατροπῆς τοῦ προνομιούχου αἰγυπτιακοῦ χρέους.

Ὁ «Χρόνος» τῶν Παρισίων διαψεύδει τὴν εἴδησιν ταύτην.

Λονδῖνον 27.—Ὁ λόρδος Σαλισβουρῆς δὲν ἐγκρίνει νὰ εἰσαγάγῃ νόμον περὶ τοῦ ζητήματος τῆς δικαιώρου ἐργασίας, διότι τοῦτο θὰ ἦτο ἀνάμιξις εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐργασίας. Ὁ λόρδος Σαλισβουρῆς εἶναι ὑπέρ της ἐλευθέρας ἐκπαιδεύσεως τῶν μελῶν.

Νέα Ὑόρκη 27.—Πυρκαϊὰ ἐκραγεῖσα ἐν Λυὸν τῆς Μασσαχουσέττης ἔκαυσε ἐν τετραγωνικὸν μίλιον οἰκιῶν, συμπεριλαμβανομένων τεσσάρων τραπεζῶν καὶ πολλῶν ἐκκλησιῶν. Πιστεύεται ὅτι ἐφονεύθησαν ἄνθρωποι. Ἡ ζημία ὑπολογίζεται εἰς δέκα ἑκατομμύρια δολλαρίων.

Παρίσιοι 29.—Μετὰ θετικότητος λέγεται ὅτι ἡ Γαλλία ἀνεγνώρισε τὴν Βρασιλιανὴν δημοκρατίαν.

Λισβῶνα 30.—Ἡ Α. Μ. ὁ Δὸν Πέτρος ἀφίκετο εἰς τὸ πράσινον ἀκρωτήριον. Εἰδοποίησε τὸν Βασιλέα, ὅτι θὰ ποβιβασθῇ εἰς Λισβῶναν καὶ ὅτι θὰ καταλύσῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Βραγάνδης, ὅτι δὲν δέχεται τὴν προσφορὰν, ἥτις ἐγένετο αὐτῷ νὰ καταλύσῃ εἰς τὸ παλάτιον. Ὁ αὐτοκράτωρ ἔχει καλῶς.

†

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Τὴν 20 Νοεμβρίου, ὥραν 11 π. μ. πλήρης ἡμερῶν ἐτελεύτησεν ἐν Κυρίῳ ὁ Σεβαστὸς γέρων πρώην Μητροπολίτης Κυρηνείας Μελέτιος, τὸ 73 ἔτος ἄγων τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Τὴν δὲ 22 τοῦ αὐτοῦ περὶ ὥραν 9 π. μ. ἡ ἐκφορὰ αὐτοῦ ἐγένετο πάνυ ἱεροπρεπῶς καὶ ὡς ἦρμοζεν εἰς τὸν Σεπτὸν Ἱεράρχην, μὴ φεισαμένων εἰς ταύτην τῶν συγγενῶν αὐτοῦ δαπάνης.

Τὴν ἀπὸ τῆς οἰκίας ἐκφορὰν τοῦ μεταστάντος ἀμφιεννυμένου τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν καὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἐπὶ τοῦ στήθους ἔχοντος, συνώδευσε σύμπας ὁ ἱερὸς πασῶν τῶν ἐνοριακῶν Ἐκκλησιῶν τῆς πόλεως Λευκωσίας Κλῆρος, προηγουμένων τῶν φανῶν καὶ ἐξαπτερύγων καὶ τοῦ νεκρικοῦ πέπλου τοῦ Κυπριακοῦ Συλλόγου, κρατουμένου ὑπὸ τεσσάρων ἀξιοτίμων μελῶν αὐτοῦ, οἱ Μαθηταὶ τῶν Σχολείων μετὰ τῶν Διδασκάλων, τὰ μέλη τοῦ Κυπριακοῦ Συλλόγου, καὶ πλῆθος πολὺ πολιτῶν πάσης τάξεως, ἡλικίας καὶ φύλου, τιμῶντες τὸν μεταστάντα καὶ ὡς Ἀρχιερέα χρηστὸν, καὶ ὡς εὐεργέτην τυγχάνοντα τῶν ἐκπαιδευτικῶν τῆς πρωτευούσης καταστημάτων διὰ τοῦ ποσοῦ γρ. 25,000, καὶ τοῦ Κυπριακοῦ Συλλόγου, πρὸς ὃν πρὸ τετραετίας ἐξεχώρησε τὸ ἐκ γρ. 4,000 ἐτήσιον αὐτοῦ συντηρέσιον, καὶ ἤδη καὶ πάλιν διὰ Διαθήκης κληροδοτήσαντα πρὸς τὰ Σχολεῖα καὶ τοὺς πτωχούς.

Ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τοῦ Τρυπιώτου ὑπεδέξατο τὸν νεκρὸν τοῦ μακαρίτου ὅτε Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Κύριος Σωφρόνιος καὶ ὁ ἐνδημῶν ἐνταῦθα Πανιερώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κυριακουπόλεως Κύριος Δανιὴλ. Ψαλείσης δὲ τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας ὡμίλησαν λίαν καταλλήλως καὶ εὐφραδῶς ἐπὶ τοῦ νεκροῦ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου καὶ ὁ Κύριος Γ. Ι. Κηπιάδης. Εἶτα ἡ νεκροπομπεία ἐξηκολούθησε τὴν μεγαλην ὁδὸν καὶ ἐτελεύτησεν εἰς τὸ παρὰ τὴν πόλιν Ἱερὸν τῆς Κύκκου Μετόχιον οὗ-

τινος ὁ Ἱερὸς Κλῆρος, τῇ προνοίᾳ τοῦ Σεβασμίου ἡγουμένου προεξῆλθεν ἐν Ἱερατικῇ περιβολῇ καὶ τάξει μετὰ φανῶν καὶ ἐξαπτερύγων καὶ ἔψαλλεν ἐπικηδείους εὐχὰς ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Μετοχίου. Ἐν τέλει ἐνεταφιάσθη ὁ νεκρὸς τοῦ Ἱεράρχου ἐν τοῖς ἐκεῖ τῶν πατέρων κοιμητηρίοις ὅπως ἐνετείλατο ὁ μακαρίτης, καὶ οὕτως ἔληξεν ἡ νεκροπομπεία αὕτη ἐν πλήρει τάξει καὶ κανονικότητι.

*

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΙΝ

Ο ΠΑΠΠΟΣ ΚΑΙ Η ΔΙΣΕΓΓΟΝΗ.

(συνέχεια).

Εἰς τοὺς λόγους μου αὐτοὺς, τοὺς ὁποίους ἐπρόφερα μὲ ἀγανάκτησιν καὶ μὲ θυμὸν, ἐστέναξε ὁ γαμβρός μου καὶ μ' ἔβλεπεν ἀσκορδαμυκτί.—Σεῖς οἱ παλαιοὶ ἄνθρωποι, μοῦ λέγει, ἔχετε μεγάλην διαφορὰν ἀπὸ τὸν σημερινὸν κόσμον.—Ναὶ, τὸν λέγω, καὶ διὰ αὐτὸ ἡμεῖς ἐζήσαμεν εὐτυχεῖς, ἄλυποι, διασκεδαστικοὶ, ἡγαπημένοι μεταξύ μας, μονιάσμενοι, τοὺς γέροντας τοὺς ἐτίμων οἱ νέοι, τοὺς νέους τοὺς ἠγάπων οἱ γέροντες, οἱ υἱοὶ ἐσέβοντο τοὺς γονεῖς, ὁ εἷς συνεβοήθει τὸν ἄλλον, ὁ εἷς εἰργάζετο εἰς τὴν ἐργασίαν τοῦ ἄλλου ὡς εἰς ἰδικήν του καὶ μ' ὅλα ταῦτα, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐκράτει 100 γρόσια τὸν ἐβεζύγαν μὲ τὸ δακτύλι σήμερον, λίγο λίγο οἱ πολλοὶ παράδες θὰ σᾶς κάμουν ὅλους μασκαράδες, διότι σοῦ ὁρκίζομαι υἱέ μου, ἐκεῖνα ὅλα τα πράγματα τὰ ὁποῖα βάλλουν τώρα αἱ γυναῖκές σας δὲν κάμνουν δι' ἄλλο παρὰ διὰ ταῖς σήκωσαις. Ἀκοῦς ἐκεῖ μαξιλαράκι λέγει εἰς τὰ ὀπίσω καὶ σήκωμα τῶν βυζιῶν εἰς τὰ ἐμπρός!! Μὰ βρὲ ἀδελφὲ, αὐτὰ τὰ ἔκαμναν καὶ οἱ προπάτορές μας; Ἄ! σὲ βεβαιῶ ὅτι σεῖς οἱ κασαπαλίτες, ἀπεμακρύνθητε τόσον πολὺ ἀπὸ ἡμᾶς, ὥστε νομίζει κανεὶς ὅτι σεῖς εἶσθε ἄλλη φυλὴ ἀπὸ ἡμᾶς· ἀλλὰ, νὰ δοῦμεν, ποῖοι ἆρά γε ἀπὸ σᾶς καὶ μᾶς ὁμοιάζουν περισσότερον πρὸς τοὺς Ἕλληνας;—Μένε ἥσυχος, μοῦ λέγει, καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔγειναν χειρότεροι ἀπὸ μᾶς.—Ποίαν Ἑλλάδα μοῦ λέγεις; ποῖον μέρος τάχα ἐννοεῖς ὅτι κατοικοῦν Ἕλληνες; Ἐγὼ Ἑλλάδα λέγω τὸ μέρος ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον ὄχι μόνον ὁμιλοῦν τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν—τοῦτο δὲν σημαίνει τίποτε—ἀλλὰ τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάρχουν τρόποι, συστήματα, βίος καὶ ὅλα ἑλληνικά. Ἐκεῖνο τὸ μέρος ὀνομάζω Ἑλλάδα καὶ ἀδιάφορον ἂν ἐγγλέζικα ἢ φραντζέζικα, ἰταλικὰ ἢ τουρκικὰ ὁμιλοῦν. Ἔλα πήγαινε μέσα βαθειὰ εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ νὰ δῇς ἐκεῖ, ἐκτὸς μικρῶν καὶ ἀσημάντων τουρκικῶν συστημάτων ὅλα τὰ ἄλλα ἑλληνικὰ· καὶ ὅμως τουρκικὰ ὁμιλοῦν οἱ ἐκεῖ χριστιανοί.

Ὡμίλουν, καὶ σᾶς βεβαιῶ ὅτι ἄρριζα, ὅτε μὲ διέκοψαν δύο ξέναι, αἱ ὁποῖαι ἦλθον νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸν γαμβρόν μου. Ὅταν εἶδα τὰ ὀπίσθιά των δὲν ἠμπόρεσα νὰ κρατίσω τὰ γέλοιά, ἀλλὰ ὡς πολλάκις δὲν μὲ εἶδαν. Ἀφοῦ ὡμίλησαν κάμποσα μὲ τὴν ἐγγονήν μου, ἀπὸ τὰ ὁποῖα σᾶς βεβαιῶ δὲν ἐκαταλάβα τίποτε, διότι δὲν ἐπερίμενε ἡ μία τὴν ἄλλην νὰ τελειώσῃ καὶ ἔπειτα νὰ ἀρχίσῃ, ἀλλ' ὅλαι μαζὶ ὡμίλουν, εἰς τρόπον ὥστε ἐθαύμασα τὴν δύναμιν τοῦ κασαπαλίτικου νοῦ, πῶς ἐμπορεῖ νὰ ἀκούῃ καὶ νὰ ἐννοῇ μαζὶ δύο καὶ τριῶν ὅταν ὁμιλῶσι, ἔφερε νὰ ταῖς κεράσῃ γλυκὸν μέσα εἰς τὸν δίσκον καὶ δύο ποτηρούδια γεμάτα κάτι. Ἀφοῦ ἐπῆραν γλυκὸν, πάρτε· καὶ κονιάκκιν ταῖς λέγει.—ὄχι εὐχαριστοῦμεν·—πάρτε λοιπὸν μένταν. Ἐπῆραν ἀπὸ ἐκείνην τὴν μένταν καὶ κατόπιν ἤλθε κ' εἰς ἐμέ.—Ἐγὼ γλυκὰ δὲν πέρνω·—πάρε κονιάκ·—τί εἶν' αὐτὸ τὸ κονιάκ;—Εἶνε πιοτὸν καλόν.—Ἐδῶ 'ς τὴν Λεμησσὸν τὸ κάμνουν;—Ποττές; εἶνε τῆς Εὐρώπης.—Καὶ αὐτὴ ἡ μέντα;—Καὶ αὐτὴ τῆς Εὐρώπης ἀλλ' αὐτὴ εἶνε γλυκειά. Ἐπῆρα λοιπὸν κονιὰκ διὰ νὰ δῶ τί πρᾶγμα ἦτο καὶ ἐτελείωσε τὸ ζήτημα.

Ἦλθε κατόπιν ὁ μέλλων ἀρραβωνιαστικὸς μὲ τὴν μέλλουσαν ἀρραβωνιαστικήν του (δισεγγόνη μου) ἐκ τοῦ περιπάτου, ἐμβῆκαν μέσα, ἐκάθησαν, καὶ κατόπιν ἀφοῦ ὡμίλησαν ὀλίγον ἠθέλησε νὰ φύγῃ ὁ μέλλων ἀρραβωνιαστικὸς, ἀλλ' ὁ γαμβρός μου τὸν ἐκράτησε νὰ δειπνήσῃ μαζὶ μας. Ἔφερε κονιάκκιν νὰ μᾶς κεράσῃ.—Παρακαλῶ, τὸν εἶπα, φέρε μου ἕνα ρακί.—Ὄχι καλέ! σὲ βλάπτει τὸ ρακί, πίε κονιάκ.—Καὶ διατί μὲ βλάπτει παρακαλῶ; διότι εἶνε κυπριώτικον ποτό;—Ὄχι ἀλλά.....—Τί ἄλλα; μήπως τὸ κονιάκ σας ἔχει ὀλιγώτερον σπύρτον; Πόσον ἀληθεύει ἡ παροιμία ὅτι ἂν δὲν ὑπῆρχον τρελλοὶ 'ς τὸν κόσμον δὲν θὰ ζοῦσαν οἱ φρόνιμοι! Εἶδαν οἱ φράγκοι ὅτι τὰ ρακιὰ καὶ τὰ κρασιὰ τῆς Ἀνατολῆς ἔχουν μεγαλειτέραν πέρασιν κ' ἐπέταξαν 'ς τὴν μέσην ὅτι τὸ κονιὰκ ὠφελεῖ καὶ ὅτι τὸ δεῖνα καὶ τὸ τάδε εἶνε δυναμωτικὰ—διότι ἔχουσι φράγκικον ὄνομα, καὶ δὸς του μακρὰν τὰ ἀθῶα ἐντόπια ποτὰ, καὶ ἀπὸ κοντὰ τὰ φράγκικα. Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς δώσῃ νοῦν.

(ἀκολουθεῖ).

Λύσις τοῦ 14ου αἰνίγματος. Θῆλυ τοῦ ὀπορίου· ἡ ἀριθμητικὴ τῶν γραμμάτων ἀξία, 5+8+2+1+10, ἀποτελεῖ τὸν ἀριθμὸν 30 ἴσον πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀργυρίων ἀνθ' ὧν ἐπωλήθη ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλέων (Χριστὸς).

Λυτῆρες ὁ κ. Εὐγ. Ν. Ζήνωνος. Ἐκ Λάρνακος οἱ κ. Ἀντώνιος Ἠλία καὶ Ἀντὼν. Ι. Παπαδόπουλος.

(Τὸ 12ον αἴνιγμα καὶ τὸ 9ον πρόβλημα ἔλυσε καὶ ὁ κ. Κ. Σαμουὴλ ἐκ Κυθραίας.—Τὸ 13ον αἴνιγμα ἔλυσε καὶ ὁ κ. Γ. Δ. Γεωργιάδης ἐκ Λάρνακος καὶ ὁ Ζαχαρ. Λοϊζίδης ἐξ Ἀγιακεύτης).

Λύσις τοῦ 10ου προβλήματος: τὸ βερκὶ καὶ τῶν τεσσάρων πρυμνῶν τοῦ σταυροῦ (ὧν ἑκάστη πλευρὰ εἶνε ἴση μὲ τὴν ἀκτῖνα τοῦ 30 δακτύλους περιφέρειαν ἔχοντος κύκλου, ἤτοι δ δακτύλους) εἶνε 60 δακτύλων, ἔλαβε δὲ λίρας 6.

Λυτὴρ ὁ κ. Ν. Γ. Μαλικίδης.

Σ. Σ. Λύσεις καταχωρίζομεν καὶ ἐκ μὴ συνδρομητῶν προερχομένας.—Ὅσα αἰνίγματα στέλλονται εἰς ἡμᾶς, ἄλλα μὲν δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὡς μὴ καλῶς ἐφαρμοζόμενα, ἢ ἐσφαλμένως ἐστιχουργημένα, ἢ πολὺ εὔκολον τὴν λύσιν ἔχοντα, ἄλλα δὲ δημοσιευθήσονται ἐν καιρῷ. Ταῦτα πρὸς γνῶσιν τῶν στελλόντων τοιαῦτα.

ΑΙΝΙΓΜΑ 15ον.

Ἐπιστήμη μία εἶμαι, πλὴν ἀρχαία καὶ ὡραία·
καὶ ἐδῶ ἀκόμη κεῖμαι.
Ἂν μὲ ἀπεκεφαλίσῃς
τότε δὰ θὰ ἐννοήσῃς
πῶς ἐλάττωμά σου εἶμαι.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 11ον.

Ὁ Α δίδει εἰς τὸν Β καὶ εἰς τὸν Γ ὅσα ἑκάτερος αὐτῶν ἔχει. Ὁ Β δίδει εἰς τὸν Α καὶ εἰς τὸν Γ ὅσα ἑκάτερος τούτων ἔχει καὶ ὁ Γ δίδει εἰς τὸν Α καὶ εἰς τὸν Β ὅσα ἑκάτερος τῶν τελευταίων τούτων ἔχει τώρα. Ἐπὶ τέλους ἕκαστος ἐξ αὐτῶν ἔχει 6. Ζητεῖται πόσα ἕκαστος ἐξ αὐτῶν εἶχεν ἐξ ἀρχῆς.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία παλαιὰ	. . . .	ἐλλείπουν
νέα καλὰ	»	160—170
δευτέρας ποιότ.	» » . .	120—150
» ξυνισμένα	» » . .	80—100
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἢ ὀκ. παρ.	. . .	50—55
σταφίδες ξηραὶ	» » »	48—50
σταφίδες βρασταὶ	» » »	36—40
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ.		120
σῖτος τὸ κοιλὸν γρ.	. . . . .	18—20
κριθὴ	» »	9—11
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας	. . .	88—90
τὸ χαλεπικὸν καντάρι.		

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώτας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντας σχέσεις μὲ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ὅλην τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ τοὺς λιμένας, οἵτινες εἶνε εἰς τὸ δρομολόγιον Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἀναλαμβάνω νὰ ἐκτελῶ δι' ὅλα τὰ μέρη ταῦτα διαφόρους παραγγελίας, νὰ δέχωμαι ἀμανάτια καὶ ἐπιστολὰς ἐξ ὅσων χωρίων δὲν ὑπάρχει ταχυδρομεῖον, τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ παραδώσω καὶ νὰ ἐκτελέσω, ταξειδεύων τακτικῶς πρὸς τοῦτο εἰς τὰ διάφορα αὐτὰ μέρη, καὶ ἐπισταλὰς δὲ μέσον ταχυδρομείου νὰ στέλλω ἐντεῦθεν καὶ λαμβάνω ἐκεῖθεν, ὅπως παραδώσω εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον των, ὑποσχόμενος νὰ ἐκτελῶ ταῦτα μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ἀκριβείας.

Ὁ θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται νὰ ζητήσῃ τοιαύτας παρὰ τοῦ κ. Πέτρου Χ'' Χαραλάμπου ὁδὸς Βικτωρίας.

Λεμησσῷ 1 Ἰουνίου 1889.

Σταῦρος Ματσίδης.